

Amb intenció de matar

Fa tot just un mes era una cosa impensable. Fa encara un mes hi havia pau: els valencians, per voluntat i esforç propi, vèiem regularment TV3. La TVV, amb anys de retard, era per fi una esperança immediata, i la nostra batalla era assegurar que seria realment una televisió *valenciana*. Fora d'això, en el camp de la tècnica i de les ones, la TVV tenia previst ja un canal propi, entre els diversos disponibles. De sobte, *algú* decideix que la TVV haurà d'ocupar precisament l'únic canal que faça impossible l'arribada de la televisió catalana. Algú, a València, ho decideix, i transmet la idea a Madrid, on la idea té, lògicament, una acollida magnífica.

De sobte, allò que ningú no es podia imaginar esdevé una amenaça real. És una cosa tan increïblement arbitrària i gratuïta, tan injusta i tan indefensible, una mostra tal de prepotència, un acte tan brutal, una mostra de barbàrie tan crua i tan dura, que simplement no semblava possible. I això no obstant, ja s'ha convertit en realitat. Han anat a Barrionuevo, i li han demanat que atorgue a TVV la freqüència que usaven des de feia tres anys els repetidors de TV3, *a fi que* TV3 es deixi de veure al País Valencià. Ja sabien que hi hauria protestes (encara que segurament no s'esperaven una reacció social tan àmplia i profunda), però també sabien que bona part d'aquestes protestes serien ben hipòcrites, i en tot cas la insensibilitat del poder és paquidèrmica. Però no hi ha injustícia, ni arbitrariedad, ni infàmia ni barbàrie, que no tinga una explicació. En aquest cas, n'hi ha dues:

La primera, secundària, és la por dels directius de TVV: no tenen confiança en el seu producte, ni poden suposar la idea d'haver de compartir un mateix públic amb una altra televisió que podria servir de punt de referència. Tenen por de la comparació. Cinc canals —dos oficials i tres privats— en castellà, el costat d'un sol canal «autonòmic» en valencià o en bilingüe, no representen cap problema de comparació o de competència. Un altre canal en català, sí. L'assassinat ha estat sempre, per a certa classe de gent, la manera més efectiva de suprimir la competència possible.

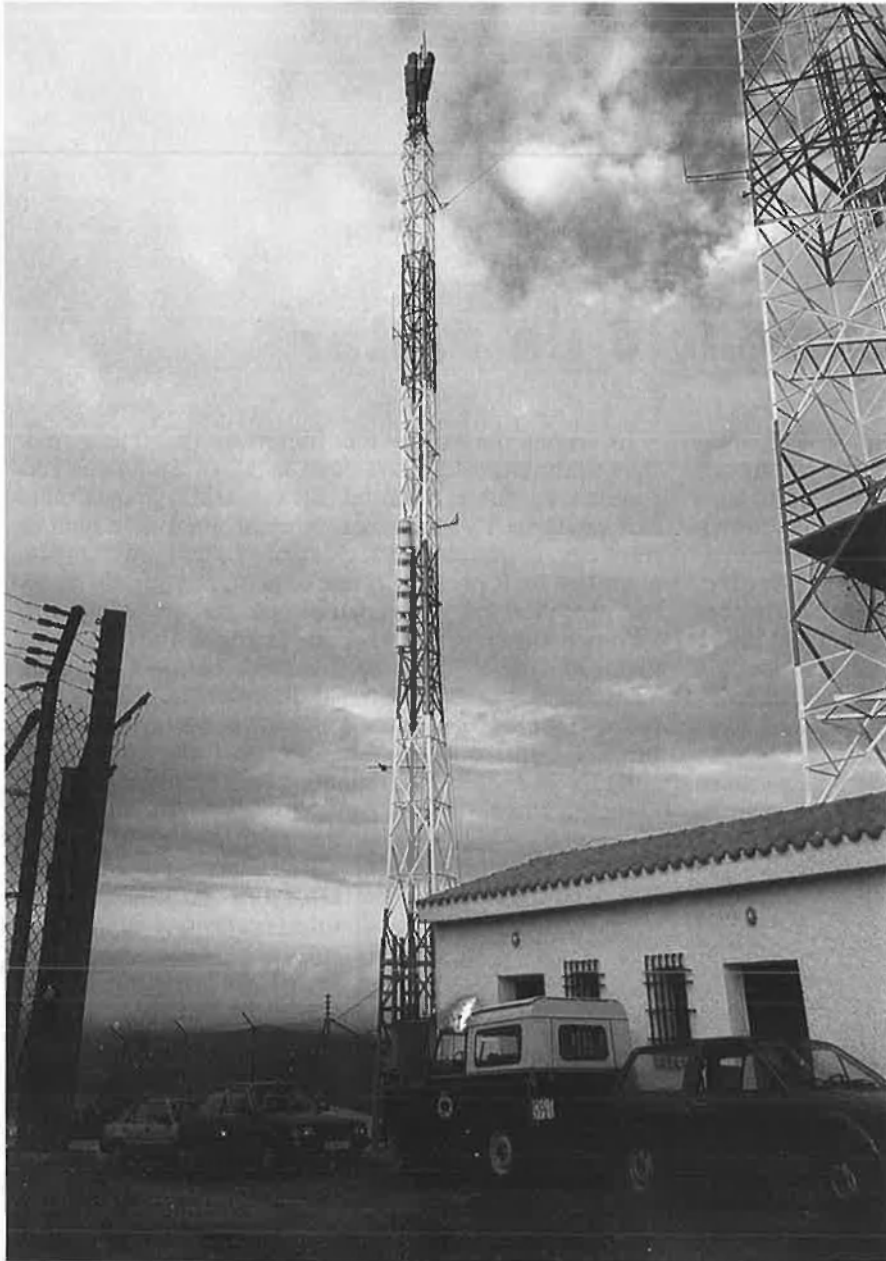
La segona raó és molt més important i molt més greu: calia eliminar de l'espai valencià la televisió catalana precisament perquè és *catalana*. Els valencians podem rebre cinc canals de TV espanyola. Normal. Però no n'hem de rebre cap, ni un sol, de TV catalana. És una raó d'anticatalanisme molt profund (menys vociferant que els *blaveros*, però molt més eficaç: parlar poc, però impedir molt), i d'espanyolisme molt coherent. El PSOE valencià no ha tingut mai cap projecte nacional diferent de l'espanyol. Ni cap model lingüístic diferent del dominant. És molt perillós, per tant, que els valencians tinguen a la vista un projecte i un model diferent, pròxim i possible.

Hi ha un projecte i un model català bàsic —en el qual participa també el PSC, evidentment— de normalitat nacional, que va de l'escola a les institucions, dels ajuntaments a la televisió. Un camí en marxa que està demostrant com, a poc a poc, quan hi ha un objectiu comú, moltes coses esdevenen possibles. Ara, als valencians els interessava la TV catalana, la veien, l'entien. I podien saber com es fan les coses a Catalunya. Això, calia impedir-ho. Els valencians podien comparar: calia impedir-ho. Tenien una finestra oberta cap a un model de progressiva normalitat nacional: calia

impedir-ho. Han volgut tancar la finestra de TV3 perquè deixava veure el model que el PSOE valencià no vol aplicar: el d'un país que comença a ser progressivament normal. Així, amb la finestra tancada, el model valencià —que és el del PSOE, el de la dreta i el dels *blaveros*— serà ja l'única. Només quedarà l'ofegament lent d'una llengua separada de l'únic àmbit, el propi, que li pot donar força i vida. Aquesta mort —«regionalitzar», marginalitzar, banalitzar, asfixiar— és una «solució final» pròpia de l'única ideologia nacional que el PSOE —o el PP, o UV— efectivament apliquen. El tancament de TV3 al País Valencià no és només una obsessió de Fabregat o un capritx arbitrari de Lerma. És molt més greu: és un colp ben conscient, coherent, premeditat, amb intenció de matar.

I si no és així, encara són a temps de demostrar-ho. Amb fets, no amb fal·làcies. □

ENQUESTA ENTRE ELS PARLAMENTARIS VALENCIANS

Tocats en la línia de flotació

El govern valencià està molt nerviós per les repercussions negatives que «la batalla per TV3 al País Valencià» pot tenir de cara a les pròximes eleccions. Una enquesta entre els parlamentaris mostra el suport majoritari a TV3 i a la reciprocitat de les emissions de TVV a Catalunya.

Pasqual L. Pla

La guerra per TV3 al País Valencià, és a dir, el conflicte iniciat arran de la decisió del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions d'atorgar a la TVV les mateixes freqüències amb què està arribant TV3 al País Valencià de fa vora quatre anys, s'ha convertit ja en el tema que marcarà les pròximes setmanes pre-electoral i un dels problemes més difícils amb què s'enfronta el govern valencià en aquesta campanya. Mentre ningú no es creu que les raons que hi ha darrere de la coincidència de freqüències TV3-TVV siguin tècniques —que és l'argument presentat, des del primer moment, pels representants del govern central— creix la indignació entre amplis sectors de la societat valenciana per haver perdut un canal de televisió, TV3, que arriba a més de dos milions de persones entre el Sénia i el Segura, segons una enquesta realitzada pel sociòleg Rafael Lluís Ninyoles per a la Generalitat valenciana.

D'altra banda, resulta ben simptomàtic el resultat de les entrevistes realitzades per ACPV entre els diputats de les Corts valencianes sobre la decisió del govern central respecte a les freqüències de TVV i TV3. D'un total de 89 diputats autonòmics, han respost a aquesta qüestió un total de 55 diputats, 22 del PSPV-PSOE, 13 del PP, 3 d'EUPV, els dos d'UPV, 7 d'UV i 8 del CDS. Amb la resta de representants polítics en el Parlament autonòmic —segons ACPV— ha estat impossible posar-se en contacte. En aquest sentit, cal destacar que EL TEMPS ha tractat, durant tota la passada setmana, d'aconseguir un pronunciament clar dels vuit consellers que formen el govern valencià i del president de la Generalitat, Joan Lerma. En tots els casos, la negativa a pronunciar-s'hi n'ha estat la resposta, un exemple que l'executiu que presideix Joan Lerma ha tancat files en aquest assumpte i s'estima més que funcionaris de rang menor, com ara Ernest Nabàs, donen la cara i expliquen la posició oficial del Consell. En aquest sentit, segons destaca l'*Hoja del Lunes* de València, Joan Lerma i el seu equip estan molt irritats per aquest conflicte a causa de la mala imatge que pot provocar en època preelectoral i pel fet que s'hi ha unit el desastre climàtic de la setmana passada i les deficiències en infraestructures i previsió que ha posat en evidència.

Transcripció de les declaracions del ministre José Barrionuevo sobre el conflicte de les freqüències de TV3*

Sr. ministre, ¿per què se li ha atorgat a la TVV la mateixa freqüència amb què emet TV3?

—Segurament vostè sap, com a professional de la comunicació, que les freqüències de televisió són limitades. Amb les freqüències de TV no passa com en altres mitjans de comunicació, com ara els diaris, que, si hi ha els diners suficients, hi pot haver tots els periòdics que la gent estiga disposada a sostenir. Amb les cadenes de televisió públiques, diguem-ne estatals, almenys una d'autonòmica i tres de privades, per a cobrir tot el territori nacional genera bastants problemes tècnics. L'existència, de sis cadenes. En alguna comunitat autònoma n'hi haurà inclús set, com vostès saben, amb la qual cosa s'incrementen els problemes.

M'agradaria —encara que crec que s'ha aclarit en altres instàncies— insistir en un tema que convé deixar clar: En el cas de la TVV, no és que la TVV haja agafat una freqüència que algú tenia abans. El que ha succeït és exactament al revés: una freqüència que, des del principi, estava reservada per a la TVV ha estat ocupada abusivament i il·legalment per un altre. I és exactament el contrari.

En conseqüència, no és la TVV la que ha de variar o qui «està en falta» sinó aquell qui, d'acord a més amb decisions dels tribunals, va ocupar una cosa que no era seua.

És evident, jo crec que per a tot el món també, que com que les freqüències són una cosa molt limitada, es re-

quereix un ordenament i així està establert per convenis internacionals.

En baixa potència, segons els tècnics, es poden establir amb una cobertura local i una audiència molt menor més canals de televisió, però estariem parlant ja d'una televisió distinta. És a dir, amb una cobertura territorial àmplia, com l'existent, per a aquests canals que jo he assenyalat (TV3) és molt difícil de trobar una altra freqüència suplementària.

En qualsevol cas és evident que si algú distint de la TVV tinguera dret a un altre canal suplementari, és per a aquell per a qui caldria buscar-ne una altra, que seria sempre d'una qualitat inferior que la que està reservada per a la TVV.

—¿Això significa que a la Comunitat valenciana no es tornarà a veure la TV3?

—No ho sé. De moment, el que és clar és que cal donar a cadascú el que és seu i que cal respectar les normes establertes i la legalitat vigent. En conseqüència qui està fora de la legalitat s'hi ha de sotmetre. Això és el que significa. (...).

S'ha de comptar també amb una cosa que és humanament comprensible i natural. En una situació com la del nostre país en què hi havia molt escassa oferta televisiva, és normal que la gent vulga accedir a una oferta més àmplia a través d'antenes parabòliques, etc. Ara, no existeix el desig d'ocasionar perjudicis ni danys a ningú i per això hi ha —i jo crec que s'ha assenyalat, però si no és així jo ho constate i insistesc— l'oferta per part de la xar-

xa pública de televisió, de Retevisión, d'adquirir pel seu preu just els reemisors que s'hi estaven utilitzant, la xarxa que s'hi estava utilitzant, de manera que poden ser rescabats perfectament aquells que hagen realitzat les despeses per a veure TV3.

—La Junta directiva d'ACPV volia sol·licitar una entrevista amb vostè. ¿Ja l'ha sol·licitada?

—Que jo sàpiga no.

—¿Atendrà ACPV si sol·licita l'entrevista?

—Sí, sí, amb molt de gust puc parlar amb ells i escoltar les seues raons i m'imagino que ells escoltaran les altres. No hi ha cap inconvenient per la meua part, i a més, estaria encantat de poder conversar amb ells. □

* Divendres 8, 17.00 a l'aeroport de Manises.

La Guàrdia Civil ha estat durant una setmana apostada davant el repetidor del Bartolo per a procedir al seu tancament.

Els parlamentaris opinen

Com hem assenyalat, ACPV ha aconseguit fer parlar 55 dels 89 membres de les Corts valencianes, i les respostes s'inclinen majoritàriament perquè totes dues televisions es puguin rebre —recíprocament— al País Valencià i Catalunya, al temps que es critica la decisió del govern central de fer coincidir les freqüències de TVV amb les de TV3 al País Valencià.

Cal destacar que les respostes al manteniment de la recepció de TV3 al territori valencià es repeteixen tant entre els parlamentaris del PSOE i de l'esquerra nacionalista com entre els grups de la dreta i del centre. Així, destaca per la contundència el pronunciament del vice-president primer de les Corts, el socialista Vicent Soler... «No m'agrada la solució del govern central.

Daniel Ansuátegui.

Pere Gozalbo.

Aureli Ferrando.

S'ha de sumar i no restar», al temps que aposta per la reciprocitat en la recepció de TV3 al País Valencià i de TVV a Catalunya. En aquesta mateixa línia respon el diputat del PSOE per Alacant, Emili Soler... «Pense que la TV3 ha de continuar rebent-se al País Valencià, perquè és una opció pública que la paguem els valencians i, per tant, tenim el dret de poder rebre aquesta i altres televisions...». Vicent Garcés opina que «el conflicte TVV-TV3 és una polèmica estèril que hauria d'acabar-se». El tema té una solució lògica que passa per la reciprocitat de les dues televisions a Catalunya i al País Valencià...». Aquesta mateixa reciprocitat la demanen Ramon Berenguer, Alejandro Bas, Artemi Rallo, Rosa Maria Morte, Ernest Fenollosa,

Alfred Roe, Avel·lí Roca i Hermenegildo Rodríguez. Dins d'aquest mateix grup, destaca el pronunciament sense embuts del diputat per Alacant, Antoni Pérez Olcina... «A la comarca de l'Alcoià estem tots a favor que TV3 es pugui veure al País Valencià, però en contrapartida demanen que la TVV arribe a Catalunya...», i, en sentit contrari, el dels diputats Ernest Nabàs i Luis Gabriel Torregrosa... «no estic d'acord que TV3 es rebi al País Valencià. Si la televisió catalana hi continuara es beneficiaria de la publicitat, la qual cosa pot perjudicar el funcionament de la TVV; a més, la TVV costaria més diners al govern valencià. Aquest criteri de la competència pel mercat publicitari és compartit per José Asensi i Avel·lí Roca.

Pel que fa a la dreta parlamentària, els representants del PP es mostren absolutament progressistes quant a la defensa de la llibertat d'informació i aposten majoritàriament perquè es trobe una solució tècnica per a la recepció de TV3 al País Valencià i per la reciprocitat entre TVV i TV3. En aquesta línia han respost els diputats Jorge Lamparero, Enrique López, Carles Albelda, Jaume Botella, Enrique Ferré Sempere, José Vives, Daniel Ansuátegui, Juan Salvador Gaya i Fernando Martínez Roda. En aquest grup destaquen els pronunciaments de Daniel Ansuátegui... «Estic a favor de la llibertat d'informació, per tant sóc totalment favorable que es continue veient TV3 en la Comunitat Valenciana i que la TVV pugui arribar a Cata-

Informe tècnic sobre les freqüències de TV

La difusió de televisió mitjançant una xarxa de repetidors terrestres (entre emissors i reemissors) es fa a l'estat espanyol en les bandes I i III de VHF i IV i V d'UHF.

En aquestes bandes hi ha un total de 57 canals possibles per a la difusió de televisió, 12 en VHF i 45 en UHF.

La planificació dels canals de difusió a Espanya es realitza per mitjà de l'assignació de ternes de freqüències als diferents emplaçaments geogràfics de difusió (exemple: Bartolo, Torrent i Aitana) sense prefixar de bestreta el programa que emetrà per cada una de les freqüències.

Actualment hi ha planificats per als emplaçaments més importants

d'emissió —que estan fixats al Pla Tècnic Nacional— 6 canals en la banda d'UHF i 1 en la banda de VHF, excepte en els centres d'emissió de Catalunya i el País Basc on els canals planificats en la banda d'UHF són 7, a causa de l'existència de dos programes autonòmics.

Els canals planificats es distribueixen de la següent forma:

— 1 canal d'VHF per a TVE (normalment 1r programa).

— 1 canal d'UHF per a TVE (normalment 2n programa).

— 1 canal d'UHF per a televisió autonòmica.

— 3 canals de UHF per a la televisió privada.

Com es pot veure en la relació an-

terior, falta assignar un canal d'emissió en la banda d'UHF que, en principi, sembla que es pretén reservar per a Televisió Espanyola, que té la intenció d'abandonar la banda de VHF.

Aquest canvi de banda, ara com ara, no es preveu que s'efectue abans de 6 o 7 anys. Contribueix a corroborar aquesta hipòtesi el fet que en determinats projectes que estan enllestint-se i que no estaran acabats abans de 3 anys (com el complex de telecomunicacions de Collserola, a Barcelona), es preveu que en la torre suport d'antenes hi haja un espai físic per a l'emplaçament d'antenes de la banda de VHF.

Convé remarcar que, possiblement